

ואפשר גם להוציא עליה מאות אלפי לירות

מלטפת, מיסתורית, רכה ונשית — גם היא אריגים כך, גולשים ויקרים: משי, אטלס, ז'ורז'ט, קסיפה וכותנה קלילה.

השמלות והחליפות תפורות בקו רפוי ובחלי-מודגש, היוצר מראה „שטוח“, קפ-ליים רכים נשפכים, כפתורים זעירים מעניינים, מחשוף חזית וגב גדולים אורך ברך עד מאכסי, כשהמידי שולט בכיספה. הצבעים: בעיקר גוני-פסטל רכים כגון קרם, ורוד-עתיק ודומיהם, הדפסי פרחים זעירים ועיטורי פרחים ותחרה.

הפריטים, באופנה זו, אינם עושים את הבגד, אלא משלימים אותו. אלה הם נעלייה-פלטפורמה הגבוהות והסגורות, הדגישות רגל חטובה וארוכה בעלת קרסול דק, אך אינן מחמיאות לקיצרות-הרגליים, או כיסויי-הראש — מכיפות תפורות או סרוגות האוספות את השיער, דרך טורי-באנים אכסטיים ועד למיגבעות החבות

סטלגיה

בחליפת חצאית ודקט מבד ז'ורז'ט שחור עם הדפס פירחור לבן ותחרה: 400 ל"י. כובע מקטיפה שחורה גה עם פרח: 75 ל"י. ענקי-פנינים ארוך וקולר-פה עם סיכת „מאדאם“ מצדף, מעניק מיסתורין.

צילומים

אילנה בון-ארי

שוועל לכל עת

לתיג'רטי בפסים, ופרוותי-שוועל בגווני חום וג'ינג'י, כובעי-לבד צרפתי מעוטר בסרט בגוון בהיר יותר, המראה מושלם ונשי.

שיק השלושים

ציפי בחליפת-טוקסידו עשויה קטיפה שחורה, שמחירה 700 לירות, המיגבעת בטיגנון ספרדי: 300 ל"י. לעומתה ליוזה, בחליפת קאובוי עשויה חצאית-מידי ובולרו מקטיפה ירוקה כהה מודפסת בפרחים בהירים, שניתן להשיגה בשוק-הפישפשים ב-80 ל"י. כובע קאובוי בגוון קרם, מעוטר צעיף-משי ירוק, חולצה ירקרקת בעלת מחשוף נדיב.

תיתורה, הכל, בהתאם לאופי הבגד הנלבש באותה שעה, ולאירוע המסויים המחייב אותו. והפריט המאפיין ביותר, אסי-גם לא הזול או החיוני ביותר (באקלים המיזרחי-תיכוני) — הפרוות. לא פרוות-שפן צבועה, חלילה, או אפילו המינק, שהיתה שיא האופנה עד לפני שנים לא-רבות. הפרווה השעירה הקלאסית, ששמרה על מקומה בראש מיצעד האופנה משך כל השנים הללו, היא פרוותי-השוועל על גוניה השור

ליוזה בשימלתיג'רטי 420 ל"י וגרבי-רשת שחורים עם תפר מאחור, משמאל: ליוזה בחליפה המורכבת מחולצת סטרפלס עשויה קטיפה שחורה שזורה ביד בחרוץ 150 ל"י. כובע זעירי-55 ל"י בשוק-הפישפשים; חצאית עשויה קפ"י פה דקה ורכה — 50 ל"י, נקנתה גם היא בשוק-הפישפשים בירושלם.